

DOI: 10.15276/EJ.03.2024.6
DOI: 10.5281/zenodo.13857948
UDC: 338.2, 338.3
JEL: A11, A13

ЕЛЕМЕНТИ СТРАТЕГІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА ТА ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ЙОГО ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТОК

ELEMENTS OF STRATEGIC POTENTIAL OF ENTERPRISE AND FACTORS OF INFLUENCE ON ITS FORMATION AND DEVELOPMENT

Dmytro O. Pulcha
Odesa Polytechnic National University, Odesa, Ukraine
ORCID: 0000-0002-5698-8498
Email: dima.pulcha@gmail.com

Received 21.07.2024

Пульча Д.О. Елементи стратегічного потенціалу підприємства та фактори впливу на його формування і розвиток. Оглядова стаття.

Елементи стратегічного потенціалу підприємства та фактори впливу на його формування і розвиток охоплює ключові аспекти, що визначають конкурентоспроможність сучасних організацій. Стратегічний потенціал складається з ресурсів, компетенцій і інновацій, які забезпечують ефективне функціонування підприємства. Важливу роль у його формуванні відіграють зовнішні і внутрішні фактори, зокрема ринкові умови, технологічний прогрес, організаційна культура та управлінські рішення. Аналіз цих елементів дозволяє виявити резерви для розвитку і адаптації підприємства до змінюваного середовища. Розглянуто елементи та фактори впливу на стратегічний потенціал формування та розвитку будь-якого підприємства. Виділено найкращі та найефективніші методи оцінки потенціалу будь-якого підприємства.

Ключові слова: ринкове середовище, підприємство, механізми, стратегічний потенціал, фактор впливу, методи оцінки потенціал

Pulcha D.O. Elements of Strategic Potential of Enterprise and Factors of Influence on its Formation and Development. Review article.

Elements of the enterprise's strategic potential and factors influencing its formation and development cover key aspects that determine the competitiveness of modern organizations. Strategic potential consists of resources, competencies and innovations that ensure the effective functioning of the enterprise. An important role in its formation is played by external and internal factors, in particular market conditions, technological progress, organizational culture and management decisions. The analysis of these elements makes it possible to identify reserves for the development and adaptation of the enterprise to the changing environment. The elements and factors of influence on the strategic potential of formation and development of any enterprise are considered. The best and most effective methods of assessing the potential of any enterprise are highlighted.

Keywords: market environment, enterprise, mechanisms, strategic potential, influence factor, potential assessment methods

Потенціал підприємства визначають як сукупність виробничих потужностей, ресурсів, можливостей, запасів інших цінностей, природних умов, які можуть бути ним використані для досягнення цілей. Ресурси, будучи важливою складовою потенціалу підприємства, ще не гарантують очікуваних результатів, оскільки не менше важить здатність підприємства мобілізувати, продуктивно використовувати свої ресурси, тобто компетенції персоналу.

Стратегічний потенціал підприємства є інтегрованою й повною характеристикою його розвитку. Управління розвитком підприємства припускає потребу розроблення й впровадження інтегрованої системи управління, основою якої є система аналізу й оцінювання потенціалу, процесів його зміни. З цією метою використовують різноманітні методики аналізу стратегічного потенціалу підприємства, які є вагомими, але все ж не досконалими [13].

Стратегічний потенціал підприємства розглядається як взаємопов'язана сукупність ресурсів, які знаходяться в його розпорядженні та мають вирішальне значення для досягнення стратегічних цілей, оцінки можливих меж функціонування у майбутньому, виходячи з прогнозованих умов зовнішнього середовища. Сферою його застосування є оцінка перспективних можливостей підприємства щодо зростання ефективності функціонування та зміцнення конкурентоспроможності на ринку.

Аналіз останніх досліджень та публікацій

У кожній підсистемі виокремлено по три основні складові, які мають стратегічне значення. Вони охоплюють найважливіші стратегічні компоненти підприємства, забезпечують досягнення поставлених цілей і найповніше характеризують його внутрішній стан (табл. 1) [13].

Отже, виходячи із таблиці вище можна побачити скільки різноманітних складових ефективного розвитку та формування стратегічного потенціалу підприємства. Всі вони мають бути розроблені до дрібниць, адже це у майбутньому буде впливати на результати функціонування підприємств, організацій.

Таблиця 1. Складові стратегічного потенціалу

Система управління	
планування	виявлення потенціалу майбутнього успіху
контролювання	перевірка ефективності виконання планів і рішень, постійне контролювання вірогідності запланованих передумов
Функції персоналу	
аналітична	наукові дослідження, розроблення, які є основою для створення певного ресурсу, виробництва продукції
виробнича	безпосередня діяльність, пов'язана з реалізацією виробничого процесу
комунікаційна	забезпечення взаємодії з ринком; розроблення і застосування маркетингових інструментів впливу на ринок: просування, стимулювання, ціноутворення, товарна політика; забезпечення надходження інформації про зовнішнє середовище, необхідної для управління на етапі планування і формування стратегічних цілей
Ресурси	
технічні	виробничі потужності, обладнання, матеріали тощо
технологічні	виробничі технології, конкурентоспроможні методи виготовлення продукції, наукові розроблення та ін.
кадрові	професійно-кваліфікаційна структура, соціально-демографічний склад працівників, трудовий та інтелектуальний капітал
інформаційні	система нагромадження і оброблення інформації, каналів її поширення, можливості удосконалення інформаційної бази тощо
організаційні структури виробництва і системи управління	гнучкість керуючої системи, організаційна техніка та ін.
фінансові	стан активів і пасивів, власного і позичкового капіталу, наявність кредитних ліній та ін.
просторові	специфіка виробничих приміщень і території підприємства, особливості розташування об'єктів нерухомості, комунікацій, можливості розширення та ін.
Корпоративна культура	ділова репутація, імідж

Джерело: складено автором за матеріалами [13]

Необхідність впровадження підприємствами стратегічного управління обґрунтовували у своїх працях закордонні та вітчизняні вчені: І. Ансофф, В.Г. Герасимчук, Дж. Еванс, Г.І. Кіндрацька, Н.С. Краснокуцька, А.А. Міщенко, А.Дж. Стрікленд, А.А. Томпсон, З.Є. Шершньова та ін. Проте, незважаючи на досягнення вчених, багато теоретичних та практичних питань у цій галузі знань ще недостатньо вирішені, тому дослідження проблематики управління стратегічним потенціалом є важливим та необхідним [1].

Виклад основного матеріалу дослідження

Чіткого та однозначного уявлення про структуру стратегічного потенціалу підприємства поки не сформовано. Це обумовлено тим, що дослідження з даної проблеми здійснюються в рамках окремих проявів потенціалу. У результаті накопичено багатий інструментарій оцінки ринкових, виробничих, фінансових можливостей підприємства, але разом з тим відчувається недолік повноти охоплення та систематизованого підходу в представленні структури його сукупного стратегічного потенціалу [1].

Оптимальна структура потенціалу повинна мати мінімальну кількість компонентів, але, разом з тим, вони повною мірою повинні виконувати задані функції. Існує по меншій мірі два відомих підходи до структуризації потенціалу підприємства (рис. 1).

Рисунок 1. Підходи до структуризації потенціалу підприємства

Джерело: складено автором за матеріалами [1]

Отже, виходячи із рисунка вище до найосновніших підходів до структуризації потенціалу підприємства відноситься:

- блочно-модульна структуризація;
- функціональна структуризація.

Познайомимося з кожним підходом більш детально. Блочно-модульна структуризація потенціалу підприємства заснована на взаємодії трьох складових, які охоплюють всі стратегічні компоненти підприємства, що дозволяють досягти поставленої мети та найбільш повно характеризують внутрішній стан підприємства, а саме стан ресурсів, системи управління та діяльності персоналу [2].

Відповідно до ресурсної концепції, потенціал підприємства розглядається як система ресурсів, що вступають у взаємодію й обумовлюють досягнуті результати. Найбільшого поширення одержала концепція виділення в сукупності ресурсів наступних елементів (табл. 2).

Таблиця 2. Елементи ресурсів

Назва ресурсу	Призначення
Технічні ресурси	виробничі потужності, обладнання, матеріали
Технологічні ресурси	способи виготовлення продукції – технології, наявність конкурентоспроможних ідей, наукові розробки
Кадрові ресурси	структура та кваліфікаційний склад працівників, їх прагнення до знань і удосконалення, інтелектуальний капітал, стиль управління
Просторові ресурси	характер виробничих приміщень і території підприємства, розташування об'єктів нерухомості, комунікацій, можливість розширення
Організаційні ресурси	організація системи виробництва, характер і гнучкість керуючої системи, швидкість проходження керуючих впливів, структура інформаційного забезпечення
Фінансові ресурси	наявність і достатність власного та позикового капіталу, стан активів, ліквідність, наявність кредитних ліній тощо

Джерело: складено автором за матеріалами [2]

Отже, виходячи із таблиці вище, можна із впевненістю сказати, що основними ресурсами для можливостей досягнення цілей будь-якого підприємства є фінансові, кадрові та технічні ресурси. Можна сказати, що це три кити на яких базується кожне підприємство у сучасному світі.

Також поміж таких ресурсів існує і управлінський блок, до якого відноситься планування, контроль та реалізація.

Планування – націлена на виявлення майбутнього потенціалу успіху. З урахуванням довгострокових цілей керівництво підприємства повинне вирішити, чи треба намагатися формувати новий потенціал або діяти за раніше наміченим курсом. Реалізація – має завдання створення нового потенціалу та перетворення існуючого у фактори успіху. Підсистема, що націлена на створення нового потенціалу, знаходиться в тісному зв'язку з адаптивним (на основі сформованих уявлень, удосконалювання устояних моделей) і генеративним (заснованим на стимулюванні підприємницького духу, виникненні оригінальних компетенцій і ринкових шансів) навчанням. Контроль – виконує функції перевірки ефективності здійснення планів і рішень (чи дотримуються плани, чи досягається адекватна конкурентна позиція, чи забезпечує ця позиція задовільні результати) і постійного контролю за вірогідністю планових передумов. Останнє пов'язано з тим, що будь-який план фактично базується на очікуванні певного розвитку ринкової ситуації, що відрізняється нестабільністю та мінливістю, і тому вимагає постійної перевірки на придатність у випадку можливих змін [3].

Розвиток і підвищення ефективності виробництва досягається працею людей та їх соціально-економічною активністю. З розвитком науково-технічного прогресу змінюється якісний та кількісний склад ресурсного потенціалу підприємства.

У науковій літературі [8] виділено три основні підходи до розуміння сутності розвитку:

- 1) через вивчення і виділення властивостей систем, що розвиваються;
- 2) через формування трактувань даної дефініції;
- 3) як порівняльної характеристики об'єкта.

За першим підходом, розвиток є незворотним, спрямованим, закономірним і унікальним процесом змін відкритої системи у просторі та часі. За другим підходом розвиток визначають як процес формування нової відкритої системи, який виражений у якісній зміні складу, структури і способу функціонування системи, що виявляється у кризовій формі і спрямований на досягнення цілей підприємства. Третій підхід розглядає розвиток як унікальний процес трансформації відкритої системи в просторі та часі, що характеризується постійною зміною цілей його існування шляхом формування нової відкритої системи і переведенням його на нову траєкторію розвитку.

Як показав аналіз підходів до розуміння розвитку, основними характеристиками цієї категорії є наступні [9, 10]: можливість до саморуху в процесі руху та змін; зміна явищ під впливом внутрішніх протиріч; зовнішні фактори не викликають руху, а лише модифікують його; здійснюється переважно шляхом свідомих, цілеспрямованих перетворень об'єкта розвитку; безперервний у часі процес; рух відбувається по спіралі.

Виділяють елементи визначення розвитку підприємства [11]: кількісні та якісні зміни, процесний характер, сукупність процесів, адаптація до зовнішнього середовища, здатність протидіяти негативним впливам факторів зовнішнього середовища, поліпшення, довготривалість, зростання потенціалу

підприємства, внутрішня інтеграція, підвищення життєздатності підприємства. Всі вони взаємопов'язані. Розвиток є процесом, тому якісні та кількісні зміни приводять до тривалого поліпшення економічного стану підприємства. Внаслідок розвитку зростає потенціал підприємства, що виявляється у змінах, внутрішній інтеграції підприємства та адаптації його до зовнішнього середовища.

Перейдемо до факторів, що безпосередньо впливають на формування та розвиток потенціалу підприємства.

Цих факторів усього два, але вони найголовніші у кожному підприємстві: зовнішні та внутрішні.

Зовнішні фактори: економічні, соціальні, політичні, юридичні умови, вплив яких визначається обмежувальними або стимулюючими заходами з боку різних державних органів, банків, інвестиційних компаній, суспільних груп, політичних сил тощо.

Крім того, важливим зовнішнім фактором є також ринкові умови на вході (умови конкуренції на ринках ресурсів) і виході із системи (умови конкуренції безпосередньо в галузі) [4].

Внутрішні фактори: стратегія підприємства, для реалізації якої формується потенціал, досвід і навички менеджерів, необхідні для реалізації намічених планів, принципи організації та ведення бізнесу, якими керуються на підприємстві, моральні цінності й амбіції керівників, а також загальноприйняті в рамках підприємства цінності та культура.

Кожне підприємство має оцінювати свої «сили» та бути конкурентоспроможним із іншими підприємствами у тій чи іншій області діяльності. Це один із основних аналітичних підходів до функціонування будь-якої організації.

Перейдемо до етапів процесу оцінки конкурентоспроможності потенціалу підприємства. На практиці оцінка конкурентоспроможності потенціалу підприємства виконується в п'ять етапів (табл. 3).

Таблиця 3. Етапи процесу оцінки конкурентоспроможності потенціалу підприємства

Етап	Визначення
Етап 1	Визначення мети оцінки конкурентоспроможності (обґрунтування претензій на зовнішні інвестиційні ресурси, виявлення резервів економічного зростання, інші цілі поточного управління)
Етап 2	Вибір групи підприємств-конкурентів з урахуванням можливостей отримання необхідної первинної інформації для цілей оцінки конкурентоспроможності
Етап 3	Визначення груп ключових показників конкурентоспроможності, які підлягають оцінюванню (групування доцільно здійснювати за складовими потенціалу підприємства, а саме: показники маркетингового потенціалу, виробничого, фінансового, інноваційного, кадрового, організаційної структури управління)
Етап 4	Розрахунок одиничних, групових, інтегральних показників конкурентоспроможності для кожного підприємства
Етап 5	Обґрунтування висновку про рівень конкурентоспроможності об'єкта оцінки та розробка заходів, спрямованих на поліпшення або утримання конкурентних позицій

Джерело: складено автором за матеріалами [5]

Комплексний характер поняття конкурентоспроможності потенціалу обумовлює необхідність обґрунтування системи індикаторів (критеріїв), які можуть розглядатися як ключові показники конкурентоспроможності та охоплюють найбільш важливі аспекти якості та ефективності використання потенціалу підприємства [5].

Для оцінки стратегічного потенціалу підприємства можна рекомендувати використовувати такі методи як метод різниць, метод рангів, матричні методи, STEP-аналіз, SWOT-аналіз, SPACE-аналіз, GAP-аналіз, LOTS-аналіз, PIMS-аналіз, система 111 – 555 та ін.

Найкращими та найефективнішими методами оцінки потенціалу будь-якого підприємства є SWOT-аналіз та LOTS-аналіз.

SWOT-аналіз (назва утворилася як аббревіатура чотирьох англійських слів: Strengths, Weaknesses, Opportunities, Threats, що у перекладі означає «сили, слабкості, можливості, загрози»).

Спробою об'єднати всі елементи цілісного погляду на бізнес з'явилася розробка приблизно в 1980 р. методу аналізу LOTS (зі шведської – «лоцман»), метою якого є розробка заходів для найбільш повного задоволення вимог покупців. Сутність застосування методу полягає в ґрунтовному, послідовному обговоренні на різних рівнях проблем бізнесу за такими напрямками:

- ідентифікація існуючого положення;
- можливості, закладені в стратегію діяльності;
- реальність і ступінь досягнення довгострокових цілей;
- реальність і ступінь досягнення короткострокових цілей;
- методи й об'єкти, що будуть задіяні в ході аналізу;
- формування і використання кадрового потенціалу організації;
- оцінка реалізації планів розвитку;
- організація менеджменту;
- аналіз звітності.

Під час обговорення цих проблем розробляються різні моделі стратегії ведення бізнесу та способи вирішення завдань, які дозволять найбільш ефективно підприємству або підрозділу будувати взаємини з зовнішнім оточенням [6, 7].

Ці два методи різні, але в гармонії між собою вони дають неймовірний результат по відношенню до розвитку та покращенню потенціалу підприємства.

На розвиток підприємств впливають фактори як внутрішнього, так і зовнішнього середовища, що пов'язано з заміщенням існуючого потенціалу якісно новим станом. В процесі дослідження нами визначено основні шляхи розвитку підприємств: саморозвиток; трансформація – реструктуризація; інноваційний розвиток. На підприємстві саморозвиток передбачається за рахунок власних ресурсів і може здійснюватись екстенсивним або інтенсивним шляхом. Екстенсивний тип розвитку передбачає збільшення обсягів реалізації продукції та зростання фінансових результатів за рахунок додаткового залучення в процес виробництва засобів і предметів праці, робочої сили, об'єктів виробничої сфери. При екстенсивному розвитку підприємство збільшує обсяги виробництва продукції лише за рахунок залучення та використання додаткових ресурсів. Інтенсивний тип економічного розвитку характеризується приростом за рахунок якісного оновлення засобів праці, впровадження нових ефективних технологій, тобто інноваційними процесами, то розвиток підприємств відбувається за рахунок зростання ресурсовіддачі на основі інвестиційно-інноваційної діяльності та сприяє поліпшенню організації виробництва та праці [14].

Розвиток підприємств на основі їх трансформації або реструктуризації здійснюється з метою оптимального розподілу й використання ресурсів, що полягає у створенні ефективно працюючої організації на основі розділення, з'єднання, ліквідації функціонуючих і організації нових структурних підрозділів, приєднання до підприємства інших підприємств, придбання визначальної частки в статутному капіталі або акцій сторонніх організацій, як результат – створення конкурентоспроможних підприємств і зміна стратегії на ринку через запровадження жорстких бюджетних обмежень. Реструктуризація відбувається у таких формах, як реструктуризація виробництва, реструктуризація активів, фінансова реструктуризація, корпоративна реструктуризація або реорганізація [14].

Реструктуризацію підприємства відповідно до положень закону визначаємо як здійснення організаційно-господарських, фінансово-економічних, правових, технічних заходів, спрямованих на реорганізацію підприємства, зміну форм власності, управління, організаційно-правової форми, що сприятиме фінансовому оздоровленню підприємства, збільшенню обсягів випуску конкурентоспроможної продукції, підвищенню ефективності виробництва та задоволенню вимог кредиторів [12].

Передбачаються зміни специфічних функцій управління з метою залучення прогресивних форм та методів управління; зміни асортименту продукції та підвищення її якості; вивчення ринку споживачів; зменшення виробничих витрат; підвищення рентабельності виробництва.

При здійсненні реструктуризації активів підприємств можуть реалізувати частину основних засобів, в тому числі обладнання, що не використовується; оборотних засобів, таких як запаси сировини, матеріалів й окремі підрозділи підприємства; запровадити зворотний лізинг; рефінансувати дебіторську заборгованість [14].

Висновки

Отже, підсумовуючи увесь викладений матеріал можна дійти висновку, що елементи стратегічного потенціалу підприємства є визначальними для забезпечення його конкурентоспроможності та адаптивності в динамічному ринковому середовищі. Формування і розвиток цього потенціалу залежать від ефективного управління ресурсами, інноваційних можливостей та організаційної культури. Зовнішні фактори, такі як економічні умови та технологічні зміни, також істотно впливають на стратегії підприємств. Важливою є роль управлінських рішень, які можуть як сприяти, так і перешкоджати розвитку потенціалу. Успішні підприємства постійно аналізують ці елементи та адаптують свої стратегії, що забезпечує їм стійкість і зростання. Таким чином, комплексний підхід до управління стратегічним потенціалом є запорукою довгострокового успіху підприємств.

Abstract

So, summarizing all the material presented, we can come to the conclusion that the Strategic potential is the capabilities of the system of resources and competencies of the enterprise, which can be used to achieve strategic goals. According to the block-module structuring, the strategic potential of the enterprise includes a resource concept, a management system block, and a staff activity block. A comprehensive comparative characteristic of the potential, which expresses the degree of superiority of a set of indicators for assessing the company's capabilities, which determine success in a certain market over a certain period of time, in relation to a set of similar indicators of competing companies, represents the competitiveness of the company's potential, which determines the company's survival opportunities in the conditions of constant competition on the market, reflects the productivity of the use of its resources and can be measured using a variety of methods. In this article theoretical the basics of development of the enterprise are covered. Characteristics, elements, laws and sources of development of the enterprise are determined. It is analyzed that the direction and intensity of development of the

enterprise are determined by its mission which is reflection of philosophy and a sense of its existence. Close connection between development of the enterprise and strategy is proved: strategy determines the direction of development. The major subjective and objective factors influencing development of the enterprise are determined. Objective factors don't depend on internal state of the enterprise: economic, legal, political, scientific and technical progress, social and demographic. Factors of micro-level are consumption of products, competitiveness, availability of resources, innovativeness of an industry. It is offered to determine force of influence of factors of the external environment on development of the enterprise on the basis of a technique of creation of matrixes. In article with the main ways of development of the enterprise are formulated: self-development; restructuring; innovative development.

Список літератури:

1. Василенко В.О. Стратегічне управління підприємством: навч. посіб. / В.О. Василенко, Т.І. Ткаченко. – 2-ге вид., виправ. і допов. – Київ: Центр навч. літ., 2004. – 400 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://books.zntu.edu.ua/book_info.pl?id=76275.
2. Забродська Л.Д. Стратегічне управління: реалізація стратегії: навч. посіб. / Л.Д. Забродська. – Харків: Консум, 2004. – 208 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: library.krok.edu.ua/media/library/category/pidruchniki/sumets_0004.pdf.
3. Ігнатієва І.А. Стратегічний менеджмент: підручник / І.А. Ігнатієва. – Київ: Каравела, 2008. – 480 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: caravela.com.ua/index.php?route=product/product&product_id=206.
4. Немцов В.Д. Стратегічний менеджмент: навч. посіб. / В.Д. Немцов, Л.Є. Довгань. – Київ: ТОВ «УВПК ЕксОб», 2002. – 560 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://librarianium.freehostia.com/econ/managment/11/strategichniy-menedjment-nemcov-dovgany.html>.
5. Осовська Г.В. Стратегічний менеджмент: теорія і практика: навч. посіб. / Г.В. Осовська, О.Д. Іщук, І.В. Жалінська. – Київ: Кондор, 2003. – 194 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://is.gd/WeW9ZG>.
6. Сумець О.М. Основи стратегічного менеджменту сучасного підприємства: навч. посіб. / О.М. Сумець. – Харків: Планетапрінт, 2016. – 288 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://kh.maup.com.ua/wp-content/uploads/2016.pdf>.
7. Сумець О.М. Стратегії управління бізнесом: навч. посіб. / О.М. Сумець, В.М. Власовець. – Харків: Планета-Прінт, 2018. – 120 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://kh.maup.com.ua/wp-content/uploads/2018.pdf>.
8. Раєвнева О.В. Управління розвитком підприємства: методологія, механізми, моделі: монографія / О.В. Раєвнева. – Х.: «ІНЖЕК», 2006. – 496 с.
9. Василенко В.А. Диагностика устойчивого развития предприятий: монография / В.А. Василенко. – К.: Центр учебной литературы, 2005. – 142 с.
10. Сердюк В. Н. Теоретические основы управления стратегическим развитием субъектов реального сектора экономики / В.Н. Сердюк // Экономика і організація управління. – 2008. – Вип. № 4. – С. 13-27.
11. Воронков Д.К. Развитие предприятия: управление изменениями та інновації: монографія / Д.К. Воронков, Ю.С. Погорелов. – Х.: АдВА, 2009. – 436 с.
12. Иванов Ю.Б. Конкурентоспособность предприятия: оценка, диагностика, стратегия / Ю.Б. Иванов. – Харьков: ХНЭУ, 2004. – 256 с.
13. Конспект лекцій з дисципліни «Стратегія підприємства» напряму підготовки 6.030504 «Економіка підприємства» галузі знань 0305 «Економіка і підприємництво». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://studfile.net/preview/5720701/>.
14. Дунда С.П. Развитие предприятия та оцінка факторів, що на нього впливають. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5329>.

References:

1. Vasylichenko, V.O., & Tkachenko, T.I. (2004). Strategic Management of the Enterprise. Kyiv: Center for Educational Literature, 400 pages. Retrieved from: http://books.zntu.edu.ua/book_info.pl?id=76275 [in Ukrainian].
2. Zabrodskaya, L.D. (2004). Strategic Management: Implementation of Strategy. Kharkiv: Konsum, 208 pages. Retrieved from: library.krok.edu.ua/media/library/category/pidruchniki/sumets_0004.pdf [in Ukrainian].

3. Ignatieva, I.A. (2008). Strategic Management. Kyiv: Karavela, 480 pages. Retrieved from: caravela.com.ua/index.php?route=product/product&product_id=206 [in Ukrainian].
4. Nemtsov, V.D., & Dovgan, L.Y. (2002). Strategic Management. Kyiv: EcsOb LLC, 560 pages. Retrieved from: <http://librarium.freehostia.com/econ/management/11/strategichniy-menedjment-nemcov-dovgany.html> [in Ukrainian].
5. Osovska, H.V., Ishchuk, O.D., & Zhalinska, I.V. (2003). Strategic Management: Theory and Practice. Kyiv: Kondor, 194 pages. Retrieved from: <https://is.gd/WeW9ZG> [in Ukrainian].
6. Sumets, O.M. (2016). Fundamentals of Strategic Management of a Modern Enterprise. Kharkiv: Planetaprint, 288 pages. Retrieved from: <https://kh.maup.com.ua/wp-content/uploads/2016.pdf>.
7. Sumets, O.M., & Vlasovets, V.M. (2018). Business Management Strategies. Kharkiv: Planetaprint, 120 pages. Retrieved from: <https://kh.maup.com.ua/wp-content/uploads/2018.pdf> [in Ukrainian].
8. Raevneva, O.V. (2006). Enterprise Development Management: Methodology, Mechanisms, Models. Kharkiv: INZHEK, 496 p. [in Ukrainian].
9. Vasylychenko, V.A. (2005). Sustainable Enterprise Development Diagnostics. Kyiv: Center for Educational Literature, 142 p. [in russian].
10. Serdyuk, V.N. (2008). Theoretical Foundations of Strategic Management of the Real Sector of the Economy. Economics and Organization of Management, Issue No. 4, pp. 13-27 [in russian].
11. Voronkov, D.K., & Pogorelov, Y.S. (2009). Enterprise Development: Change Management and Innovation. Kharkiv: AdvA, 436 p. [in Ukrainian].
12. Ivanov, Y.B. (2004). Enterprise Competitiveness: Assessment, Diagnostics, Strategy. Kharkiv: KhNEU, 256 p. [in russian].
13. Lecture Notes on "Enterprise Strategy" for students of the field 6.030504 "Enterprise Economics" in the field of knowledge 0305 "Economics and Entrepreneurship". Retrieved from: <https://studfile.net/preview/5720701/> [in Ukrainian].
14. Dunda, S.P. Enterprise Development and Assessment of Factors Affecting It. Retrieved from: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5329> [in Ukrainian].

Посилання на статтю:

Пульча Д.О. Елементи стратегічного потенціалу підприємства та фактори впливу на його формування і розвиток / Д.О. Пульча // Економічний журнал Одеського політехнічного університету. – 2024. – № 3 (29). – С. 46-52. – Режим доступу: <https://economics.net.ua/ejopu/2024/No3/46.pdf>.
DOI: 10.15276/EJ.03.2024.6. DOI: 10.5281/zenodo.13857948.

Reference a Journal Article:

Pulcha D.O. Elements of Strategic Potential of Enterprise and Factors of Influence on its Formation and Development / D.O. Pulcha // Economic journal Odesa polytechnic university. – 2024. – № 3 (29). – P. 46-52. – Retrieved from: <https://economics.net.ua/ejopu/2024/No3/46.pdf>.
DOI: 10.15276/EJ.03.2024.6. DOI: 10.5281/zenodo.13857948.

